

3. Kas nimetatud sissemakse, mida nõutakse vastavalt 28. augusti 2009. aasta seaduse 8/2009 Hispaania avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamise kohta artiklile 5, on läbipaistev, kui ei ole teada, milliseid teenuseid konkreetselt Hispaania avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon direktiivi 2002/20/EÜ artikli 6 lõikes 1 ja lisa nõutud tingimustel universaalteenusena või avaliku teenusena osutab?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

**HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kolmas koda) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-692/15: HTTS Hanseatic
Trade Trust & Shipping GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (esindaja: advokaat M. Schlingmann)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

tühistada tervikuna Üldkohtu (kolmas koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-692/15: HTTS Trade Trust & Shipping GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu, keda toetas Euroopa Komisjon,

ning mõista nõukogult välja

1. apellandi kasuks 2 516 221,50 euro suurune hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest, mis tekkis apellandile seetõttu, et tema nimi kanti määruse (EÜ) nr 423/2007 ⁽¹⁾ V lisa ja määruse (EÜ) nr 961/2010 ⁽²⁾ VIII lisa toodud isikute, üksuste ja asutuste loetellu;
2. apellandi kasuks alates 17. oktoobrist 2015 kuni eelmises punktis nimetatud summa tegeliku maksmiseni viivitusintress Euroopa Keskpanga poolt peamistel refinantseerimistoimingutel rakendatavas määras, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra;
3. kohtukulud, eelkõige apellandi kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses sellele, et Üldkohus on rikkunud liidu õigust.

Ta toob esile järgmised liidu õiguse rikkumised:

- Kuna Üldkohus võttis nõukogu kasuks arvesse asjaolusid ja teavet, mida nõukogu oli esitanud alles pärast õigusvastaste meetmete vastuvõtmist ning osalt alles kohtumenetluses, valis ta ekslikult vale hindamiskuupäeva.
- Üldkohus tegi vale järelduse, et on olemas kaudseid tõendeid, mis võimaldavad pidada vähemalt tõenäoliseks, et apellant on „teise üksuse [antud juhul IRISLi] omandis või kontrolli all“. Eelkõige kohaldas Üldkohus valet hindamiskriteeriumi, võttis õigusvastaselt arvesse nõukogu esitatud teavet, mida nõukogul hindamise ajal ei olnud, ei teinud kindlaks (väidetava) omamise astet või kontrolli ulatust ning hindas tõendeid valesti.

- Üldkohus leidis valesti, et määrus nr 668/2010⁽³⁾ on apellanti puudutavas osas õiguspärane.
- Üldkohus leidis valesti, et apellandi suhtes võetud meetme ebapiisavad põhjendused ei saa üldjuhul tekitada liidu vastutust, ning jättis ekslikult hindamata, kas on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, ELT 2007, L 103, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 ELT 2010, L 281, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2, ELT 2010, L 195, lk 25.

**Euroopa Komisjoni 15. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
5. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-728/16: Tuerck versus komisjon**

(Kohtuasi C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon)

Teine menetlusosaline: Sabine Tuerck

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (esimene koda) 5. detsembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-728/16: Tuerck vs. komisjon;
- jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata;
- mõista esimese kohtuastme kulud välja apellatsioonimenetluse vastustajalt;
- mõista käesoleva kohtuastme kulud välja Sabine Tuerckilt.

Väited ja peamised argumendid

Mis puudutab menetlusi siseriiklikus pensionifondis omandatud pensioniõiguste Euroopa Liidu ametnike pensioniskeemi ülekandmiseks, mis on ette nähtud liidu ametnike personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikes 2, siis käsitleb apellatsioonkaebuses esitatud esimene väide asjaolu, et Üldkohus eiras Euroopa Kohtu praktikat, mis tuleneb 5. detsembri 2013. aasta otsusest Radek Časta (C-166/12, punktid 24, 28 ja 31) ning mille kohaselt toimingut, mis hõlmab siseriiklikus süsteemis omandatud pensioniõiguste kogumaksumuse ümberarvestamist pensioniõiguslikuks staažiks, mida võetakse arvesse liidu pensioniskeemis, reguleerib liidu õigus. See toiming hõlmab ka kapitali hindamise arvessevõtmist ülekandmistaoitluse esitamisest kuni personalieeskirjades ette nähtud tegeliku ülekandmise kuupäevani. Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta asus seisukohale, et komisjonil puudub pädevus vähendada kapitali hinnangulist väärtust ülekandmistaoitluse registreerimise kuupäevast kuni kapitali tegeliku ülekandmiseni. Kui Üldkohus leidis, et komisjonil puudub pädevus kapitali vähendamiseks, rikkus kohus personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 teist lõiku, eiras komisjonile sell artikliga antud pädevust ja rikkus õigusnorme.